

IN ACTOREM ELLOGIA.

C. PLINIUS CAECILIUS MARCO SVO SALVTEM:

PErgratū est michi q̄ tam diligenter libros auunculi mei lectitas: ut habere oēs uelis q̄rasq; qui sint oēs. Fungar indicis ptibus. Atq; ēt quo sint ordie scripti: notū tibi faciā. Est. n. haec quoq; studiosis nō iniucūda cognitio. De iaculatione equestri unus. Hūc cum prefectus alae militaret: pari igenio curaq; cōposuit. De uita pomponii Secūdi duo a: quo singulariter amatus hoc memoriae amici: quasi debitū munus exoluit. Belloꝝ germaniæ. xx. quibus omnia quæ cū germanis gessimus bella collegit. inchoauit cū in germania militaret: somnio mōitus. adistitit: n. ei q̄scēti Dru si neronis effigies: q̄ germaniæ latissime uictor ibi periit. Cōmēdabat memoriā suam: orabatq; ut se ab iniuria obliuionis assereret. Studiosi tres quos ī sex uolumina ppter amplitudinem diuisit: quib⁹ oratore ab icunabulis instituit & p̄fecit. Dubii sermonis octo scripsit sub nerone nouissimis ānis: cū omne genus studiotum paulo liberius & erectius piculosum seruitus fecisset. a fine auidi Bassi. xxxi. naturæ historiae. xxxvii. opus difussum: eruditū: nec minus uarium q̄ ipsa natura. Miraris q̄ tot uolumina: multa q; ī his tam scrupulosa hō occupatus absolueret: Magis miraberis: si scieris illum aliquā diu causas actitasse. Dececisse āno sexto & quinquagesimo. Medium tempus distentum impeditumq; qua officiiis maximis: qua amicitia p̄cipum egisse. Sed erat acre igenium: incredibile studium: summa uigilātia. Lucubrare a uulcanalibus icipiebat: nō auspicandi causa: sed studēdi statim a nocte multa. Hyeme uero ab hora septia: uel cum tardissime octaua: saepe sexta. Erat sane somni p̄cissimi. non nunquā etiam iter ipsa studia instantis & differentis. ante lucem ibat ad Vespasianum imperatorem. nam ille quoq; noctibus utebatur. inde ad delegatum sibi officium: Reuersus domum quod reliquū temporis studiis reddebat post cibum saepe quem iterdiu leuem & facilem uetere more sumebat: æstare si quid otii iacebat ī sole: liber legebatur: ānotabat: excerpebatq;: nihil enim unq̄ legit: qd̄ nō excerperet. Dicere etiam solebat nullum esse librū tam malum: ut nō aliqua pte prodesset post solem plerunq; frigida aqua lauabatur. Deinde gustabat: dormiebatq; minimū. Mox quasi alio die studebat ī cœnæ tempus. Super hanc liber legebatur: annotabatur & quidem cursim: Memini quēdā ex amicis cum lector q̄dam pronunciaffet perperam reuocasse: & repeti coegisse. Huic auunculum meum dixi se: itellexera: nempe cum ille annuisset: Cur ergo reuocabas: Decem amplius uersus hac tua iterpatione pdidimus. Tanta erat parsimonia temporis: Surgebat æstate a luce. Cœna hyeme itra primā noctis: & tanquam aliqua lege cogente: Hæc iter medios labores urbisq; fremitum: in secessu solū balinei tempus studiis eximebatur. Cum dico balinei de iterioribus loquor. nam dum distrigitur: tergiturq;: audiebat aliqd̄ aut dictabat. in itinere quasi solutus caeteris: curis: huic ūi ucaabat. ad latus notarius cum libro & pugillaribus: cuius manus hyeme manicis muniebant: ut ne cœli quidē asperitas ullum studiis tempus eriperet. Qua ea causa rome quoq; sella uehebat Repeto me correptum ab eo cum ambulare. poteris inquit has horas non pdere. nam perire omne tempus arbitrabatur: qd̄ studiis nō iptiretur. Hac itentione tot ista uolumina pegit: electorūq; cōmentarios: clx mihi. relinqt: opi sthographos quidē minutissimis scriptos. Qua rōne multiplicatur hic nūerus referebat ipse potuisse cum procuraret: uēdeī ī hispania hos cōmentarios Lartio Licinio. cccc. milibus nūmū & tūc aliquanto pauciores erāt nōne uidef tibi recordāti quātū legerit quātum scripserit nec ī officiis ullis nec in amicitia p̄cipū fuisse rursus cū audis quid officioꝝ studiis laboris ipederit nec scripsisse satis nec legisse: Quid est. n. quod nō ille aut occupationes ipedere aut haec istātia non possit efficeī itaq; soleo ridef cū me quidam studiosum uocāt qui si comparer illi sim desidiosissimus. Ergo aut t̄m quē parti publicæ ptī officia amicoꝝ distrigūt. Quis ex istis qui tota uita litteris assident collatus illi non quasi somno & iertie deditus erubescat extēdi epistolā cū hoc solū qd̄ reqrebas scribere destinassem: quos scilicet libros reliquisset. Confido haec quoq; tibi nō mīus grata q̄ ipsos libros futura que te nō t̄m ad legēdos eos ueꝝ etiā ad simile aliquid elaborādū possunt emulatiōis stimulis excitare. Vale.

SVETONII TRANQ VILLII IN LIBRO DE VIRIS ILLUSTRIBVS.

Plynus Secundus Nouocomēsis equestribus militiis industrie functus pcuraciones quoq; splendidissimas atq; continuas summa itegritate administrauit. Et t̄n liberalibus studiis tantam opam dedit: ut nō temere qs plura ī otio scripserit. itaq; bella oīa q̄ unq̄ cū germāis gesta sunt. xx. uoluminibus cōprehēdit: itē naturalis historiae. xxxvii. libros ab soluit. periit Clade cāpaniæ. Nā Gaudius cum missenēsi classi p̄æffet: & flagrante uesuuio ad explorandas p̄pius causas liburnicas pretendisset: neq; aduersantib⁹ uentis remeare posset ui bulueris ac fauile oppressus est. Vel ut quidā existimāt a seruo suo occisus. quē deficies estu ut necem sibi maturaret orauerat. Hic ī his libris. xx. milia rerū dignæ ex lectiōe uoluminum circiter duum milium complexus est: plimus autem liber quasi index xxxvi. librorum sequentium consumationem totius operis & species continet titulorum.